

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

6. Fuga, exilium, pericula, & epistolæ ad Alexandrum Papam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

sanctus vultu, gestuque modestè intrepido, & libertatem spirante. Equum postea conscendit, abiitque, lævâ frænum Crucemq; tenens, dexterâ populo benedicens; ingens enim turba. Cleri præsertim, pauperumq; accurrerat, quæ velutè triumpho redeuntem excepere, excrevitque gaudium priori luctu, quòd sublatum crederent. Omnes convivio excepti. Sub prandium exilium Liberij, & monitum ex Evangelio lectum: *Si vos persecuti fuerint in una civitate, fugite in aliam.*

VI. Ex hoc tempore consilium cœpit excedendi Angliâ, rogavitque Regem. Et planè appellato semel Pontifice Romam eundum erat, urgebantq; fugam insidiæ in ejus vitam paratæ. (a) Aliquamdiu, ut insequentes falleret, Angliam alieno habitu, occultusque pererravit: tandem exeunte nocte mari se committit, applicatque haud procul Gravelingâ. Fugam beati Antistitis sævissima à Rege edicta etiam in Clericos comitata sunt, quibus exilia, plagæ, confiscationes indictæ, si parere illi pergerent, aut litteras deferrent, tantâ poenarum sævitiâ, & sacri Ordinis contemptu, ut vel inde appareat, quàm foedè indignèque Ecclesiasticos habuerit, quantòque jure non posset sanctus Archiepiscopus ferre, jura Ecclesiarum tam impudenter calcari. Lege ea edicta, erubesces. (b) Portus etiam custodiri, ne quæ litteræ in Regnum penetrarent. Ipse quamvis terrâ, marique varijs periculis jaçtatus (nam hærebant à tergo Regis ad Pontificem Nuntij, ac per insidias eundum erat, Belgis ex Anglia præmonitis) & iter inter pluvias, hyemisque pedibus metiretur, labore hætenus infueto, Alexandrum Pontificem exilium suum causâque litteris docuit; earum hæc summa. Persecutiones, quas in Angliâ à Rege ejusque Ministris gravissimas pateretur, causas Regno excedendi fuisse; eas verò non aliunde in se concitatas, quàm quòd jura, & libertates Ecclesiarum profligari nec æquis oculis videre, nec adulantium more pati amplius posset; hanc totam delicti summam esse, cæcum, mutumque non fuisse, Ecclesiâ pereunte: avaritiam Principis in Ecclesiæ facultates grassari: Clericos sæcularium tribunalibus sisti: nec pecuniâ tantum, exilijs etiam, ac membris

H
puniri:

(a) De fuga Div. Thomæ V. Apolog. Saresberienf. epist. 48. lib. 2. (b) V. lib. 2. epist. 14. 15. & 23.

puniri: se ut in Palatio causam diceret, vocatum esse, eosdem & hostes, iudices, & testes sedisse: & ne illos sceleris puderet, iustum se non tantum sententiam ferre, sed etiam probare; quod cum noller, hoc ipso damnatum esse: quid jubetis, *inquirebam*; spoliari, exulari, mori? volo optoque: ut flagitio vestro subscribam? non possum: sufficiat vobis dignitatem mihi meam, imò & vitam ademisse; innocentiam relinquite: invadite, & cædite, etiã perimite, vocis tantum libertatem concedite: hoc finite ut dicam, vos impios esse, & Christiani nominis, quod in sacerdote, & Antistite persequimini, extorres: aut si loqui non licet, lacrymis saltem libertatem date; sacrilegia prædãque vestras silebo, sed tamen deplorabo; quid minus ego petere, aut vos Archiepiscopo vestro dare potestis, quàm ut quod dicere non audet, audeat gemere? Hoc ergo flagitium meum, & causa persecutionis est, dixisse, rogasse, genuisse: hoc perjurium, & perduellionem vocant. Sed istis ignosci potest, ignorantia aut obsequio peccantibus; quid de Episcopis dicam, quorum ego causam, & libertatem meis periculis tuebar? Illi aulam & favores, & quod dictu fœdissimum est, æquitati metum præhabuere; sententias in me dixerunt, imò in seipfos; nec enim mea tantum, sed omnium Ecclesiarum est libertas, cui laboro: & ut timori honestatem prætexant, audent Evangelio se tueri, quod turpissimè produnt; dicunt enim danda esse Cæsari, quæ sunt Cæsaris: Regem juventã, imperio, victorijs ferocem provocandum non fuisse: notantque ingratitude, Regi tot beneficijs in me largo ausum obniti. Quibus ego respondi: alias esse Cæsaris, alias Tyranni partes: Cæsaris esse Ecclesias, legesque tueri, & Sacerdotes, quorum precibus, cultuque Imperia floreat, venerari; quos, qui exilijs, prædis, servitute infestat, Cæsaris an Tyranni nomen mereatur, ipsi sententiam ferant; non ergo me Cæsari, sed hosti obluatatum esse, nec hostem fore, nisi eum talem ipsi fecissent: si enim primis conatibus obstitissent, & quàm ille ab æquitate Regumque exemplis abluderet, ostendere ausi essent, jam dudum alijs eum moribus fore, naturã quippe docili, & rationi, cum æstus quieverit, obsequente; nunc verò non, ut dicunt, juventã & victorijs, sed turpi eorum adulatione, qui monere debebant, ferocem, indomitum esse: nec tam morbo, quàm

meden-

medentium culpâ corruptum, veneno in plagas profuso. Falli, qui credant me, aut immemorem beneficiorum esse, aut amorem, & reverentiam exuisse Principi debitam: imò ingratus & hostis essem, si quod illi faciunt, alluderem pereunti, nec revocarem in præcipitio pendentem: silerem ergo, & facem ferrumque possiderem perire volenti? Hoc non possum. Vivat Henricus Princeps, audiâtque saniora monentem, si fieri potest; si non potest, pereat saltem me innocente, & ad funus plorante. Hæc Episcopis meis ingerebam, à quibus cum non audirer, nec flagitium jam cœptum abrumperent, quid aliud supererat, quàm ut Romam, Christi que Vicarium appellarem? Appellavi, & hanc ultimam naufragij tabulam amplexus sum: nec possunt ægris animis id accipere, aut vitio mihi vertere: si enim innocens sum, cur damnant? si Reus, cur judicem formidant? (a)

Hæc Archiepiscopus Alexandro Papæ, qui, datis ad eundem litteris, (b) acta, & sententias in illum dictas rescidit. Legati interim Angli Compendium ad Regem Christianissimum venere, porrectoque libello criminationibus pleno, multa ex suo addidere, quibus innocentiam Cantuariensis onerabant: initium libelli erat: *Thomas quondam Archiepiscopus.* (c) Erroganti instantique Regi, quis ergo Thomam Archiepiscopatu exuisset? cum ambigüe responderent, in hanc vocem erupit Christianissimo Rege, & immortalitate dignam: *Planè sicut Rex Anglorum, ita & ego Rex sum; veruntamen minimum de Clericis meis deponere ego non valerem.* Paulò post Legati ab Archiepiscopo secuti sunt; sic enim imperaverat, ut Regios unius tantum diei intervallo, & inobservati sequerentur, quod & ab illis tantâ simulatione factum, ut & laterent, & omnia ad Archiepiscopum referrent. Cum ergo causam Domini perorassent, adeò Regem flexere, ut suspirijs, gemituque dolorem testaretur, & Regnum suum Sancto offerret, adjecitque: *Hoc expressimo more, exemplisque Regum Galliarum esse, ut exules, & præsertim Ecclesiastica persona, in Regno suo à persecutorum injurijs defendantur.* (d)

VII. Senonis Alexander Papa Henrici Legatos accepit: magno hi apparatu incedebant, multoque auro, quo aulam expugnarent,

H 2

(a) Vid. Roger. in Annal. Anglor. ad ann. 1165. (b) Lib. 1. Epist. 49. in Cod. Vat. (c) Heribert. in V. lib. 2. cap. 7. (d) Id. ibid.